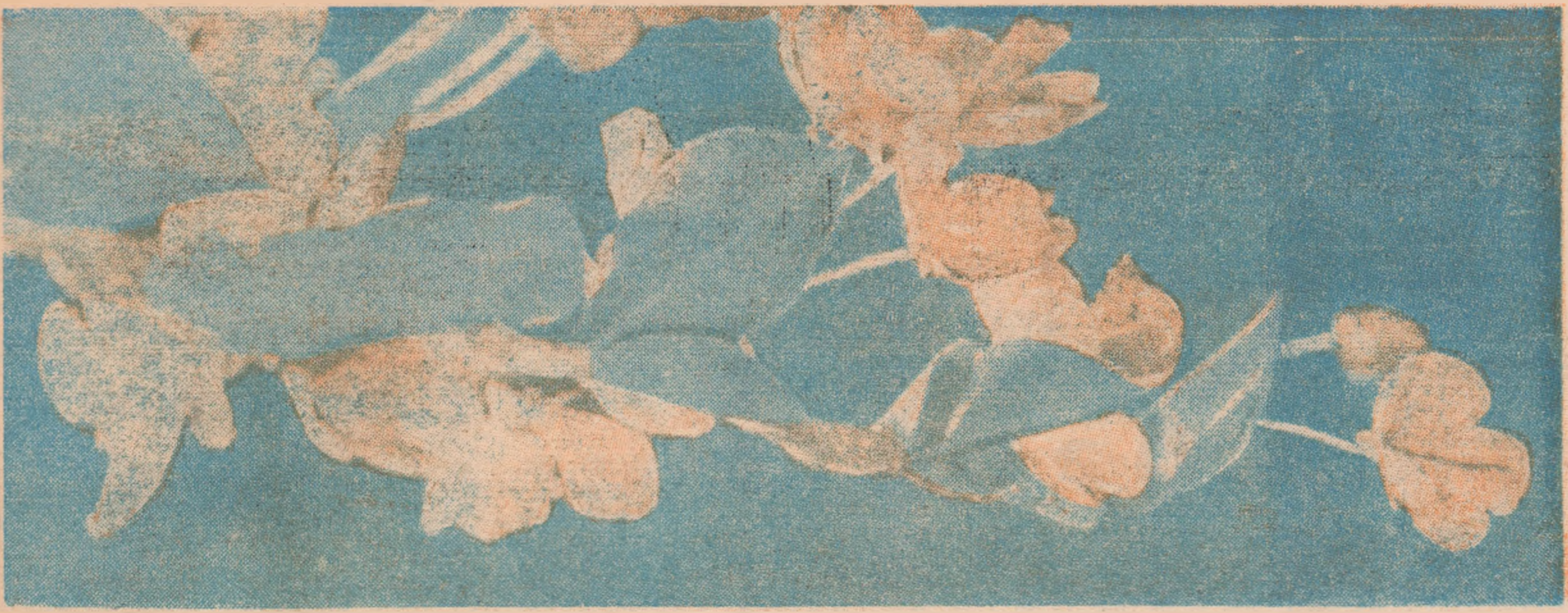

PRIMĂVARĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului
SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR
Anul XV nr. 14 (1006) * miercuri 7 aprilie 1965 * 8 pagini 30 bani

Drumul spre note bune

ULTIMUL START

Ultimul trimestru. Fiecare elev, indiferent în ce clasă ar fi, dorește să termine anul școlar cu rezultate bune la învățătură. Pentru cei din clasa a VIII-a, care vor da examen de absolvire, această dorință devine obligatorie.

Împreună cu tovarășa Ileana Vermont, profesoară dirigintă la clasa a VIII-a B de la Școala generală de 8 ani nr. 24 din Galați, am discutat cîteva probleme despre învățătură, despre pregătirea examenului de absolvire de către elevii ultimei clase.

— CUM APRECIAȚI FELUL ÎN CARE SE ÎNVAȚĂ ÎN CLASA A VIII-A B, UNDE SÎNTEȚI DIRIGINTĂ?

— Încă din primele zile de școală majoritatea elevilor mei au învățat cu toată seriozitatea. Examenul de absolvire a celor opt clase încheie un ciclu din viața lor. Rezultatele acestuia vor dovedi felul în care au muncit, ce cunoștințe au acumulat. Dar pînă atunci, să răsfoim catalogul. Aproape jumătate din clasă, mai precis 16 elevi, au medii numai de 8, 9 și 10. Iaru Elena și Alexe Silvia au cîte o singură medie de 9, în rest — 10 pe linie. E un succes al lor, al clasei. Ghelase Brîndușa, Livada Mariana și mulți alții au tot medii bune și foarte bune.

De dorit ar fi ca exemplul lor — al celor mai buni din clasă — să fie urmat și de alții. Dar acei „alții"... tac. (Bineînțeles, cînd sînt întrebați la lecție). Și astfel, prin tăcere, Cristenco Dumitru a obținut rușinosul titlu de „rămas în urmă la cinci obiecte", adică: **repetent.** Mai sînt și din cei care se mulțumesc cu un... 5 (Munteanu Silviu, Caramfil Costică, Serghie Constantin). Ei lasă totul pentru ultima clipă. Au „prins" ceva din explicații, mai frunzăresc manualul în pauză, mai ciulesc urechile la „prieteni" și... gata. Sînt puțini elevi din aceștia. Totuși, așa puțini, ei dau de lucru celorlalți, îi distrag de la problema principală: învățătura.

— CUM TREBUIE SĂ ÎNVEȚE ELEVII CLASEI A VIII-A ACUM, ÎN ULTIMUL TRIMESTRU?

— Așa cum trebuie învățat întotdeauna: **cu perseverență**; să continue să fie atenți la explicațiile tovarășilor profesori, să-și pregătească temele în mod conștiincios acasă, să facă probleme și exerciții, rezumate și analize gramaticale, experiențe de laborator.

După lecțiile la zi, urmează, bineînțeles, **recapitularea,** care e bine să se facă începînd cu cele învățate în clasa a V-a, apoi într-a VI-a, într-a VII-a și într-a VIII-a. Pe materii și pe capitole. În felul acesta cunoștințele se vor grupa, se vor cristaliza mai bine.

— DAR CEI RĂMAȘI ÎN URMĂ?

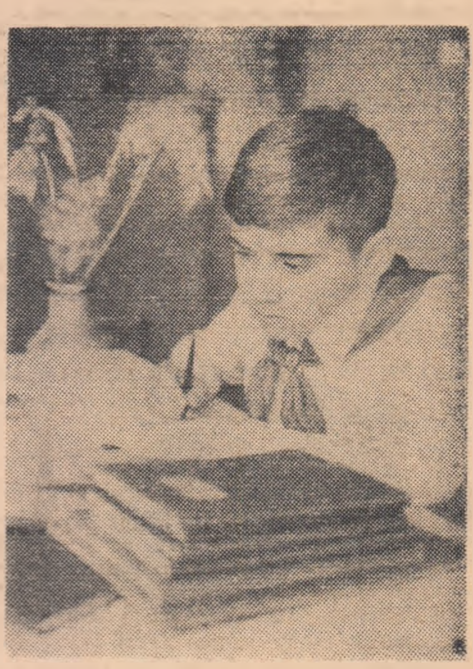
— Pentru aceștia se mai pune o problemă — aceea de a acumula cunoștințele... pierdute. În timpul recapitulării ei își vor da seama de ceea ce nu știu, și la orele de consultații, la meditații, vor avea prilejul să și le însușească. Cu un studiu individual temeinic și profund, cu o lectură particulară care să completeze materia predată în clasă, ei vor putea — bineînțeles, cu eforturi susținute — să-și ajungă din urmă colegii. Abia după aceea se pot întîlni cu alți elevi, pot face un schimb de păreri.

Important este ca să înceapă pregătirea cît mai repede, cu toată seriozitatea, să-și împartă timpul în așa fel, încît să cuprindă întreaga materie. Să opună tărăgănelii și superficialității — voința lor de a învăța.

Absolvirea cu succes a clasei a VIII-a, de către toți elevii, este o chestiune de onoare a fiecărei clase și eu, alături de elevii mei, aș dori să mă mîndresc cu aceasta.

Interviu realizat de GETA COSTIN

Liniște! În programul lui Petrican Dinu de la Școala medie nr. 7 din Capitală sînt prevăzute acum ore de pregătire a lecțiilor. Iată-l la masa de lucru învățînd la matematică.

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PATRIOTICĂ

● La Școala generală de 8 ani din comuna Picior de Munte, raionul Găești sînt mulți elevi harnici și silitori. Pioniera Enescu Niculina este printre primii. Fruntașă la învățătură, în activitatea patriotică

● Groza Costică e abia în clasa a III-a. La Școala generală de 8 ani nr. 13 din Cluj este însă bine cunoscut. Felul în care învață, cum se comportă, hărnicia de care dă dovadă îl așază printre primii.

● Portretul pionierului Zgură Gheorghiță din Fărcăoani, raionul Bacău, e mereu la panoul fruntașilor. Silitor la învățătură, harnic la muncile patriotice, el poartă cu cinste cravata roșie.

● Numele pionierei Olea Mariana din Pătrîngeni-Zlatna, regiunea Hunedoara, l-ați mai întîlnit în paginile gazetei noastre. Pasionată excursionistă, Marianei îi place și să învețe bine

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

DISTINCȚIILE PIONIEREȘTI

Condiția a 6-a

„Să faci parte dintr-o formație cultural-artistică din școală", este cea de-a 6-a condiție prevăzută în carnetul pionierului, pentru obținerea primei distincții pionierești.

Pionierilor Școlii generale de 8 ani nr. 3 din Botoșani, le este foarte apropiată această condiție. Cum am ajuns la această concluzie ? Au intervenit, ca premize, rînd pe rînd, o... înregistrare pe bandă de magnetofon, o... recitatoare și... două diplome. Dar, mai bine, judecați și voi.

... Lîngă ușa clasei se auzea un zumzet discret, apoi cea mai desăvîrșită liniște. Unu, doi... și 120 de voci unite armonios într-o voce unică, în care nu răzbate nici cea mai mică stridență, „atacă" un voios marș pionieresc. O execuție aparent foarte bună și totuși cîntecul este reluat. Banda de magnetofon a „detectat" o mică greșeală. A doua înregistrare n-are nici un cusur. Se cîntă în continuare încă vreo 10-12 cîntece. Toate vor fi prezentate la microfonul emisiunii locale orășenești. Este o mare cinste pentru pionierii Școlii generale de 8 ani nr. 3, dar trebuie să spunem că ea este pe deplin meritată. Ansamblul coral, care numără 120 de membri, are o recunoscută ținută artistică, dobîndită printr-o muncă perseverentă. Membrii ansamblului, care, bineînțeles, și-au trecut toți condiția a 6-a, sînt selecționați cu atenție, întîi în corul pe clase, apoi în cel pe detașamente, cei mai buni fiind reținuți în ansamblul coral al școlii. Repetiții săptămînale au loc separat, pe voci, iar apoi, pentru omogenizare, cu întreg ansamblul.

... O fetiță blondă recită. Timbrul, intonația, nuanțările, mimica te poartă în atmosfera frumoasei poezii „Cînd ramuri se apleacă" de Eugen Frunză. Talentul pionierei Dănilă Eugenia este incontestabil, dar la afirmarea lui se cunoaște contribuția actriței Maria Matei, care se ocupă de brigada artistică a școlii, și a conducătoarei brigăzii, profesoara de limba romînă Tiperciuc Maria.

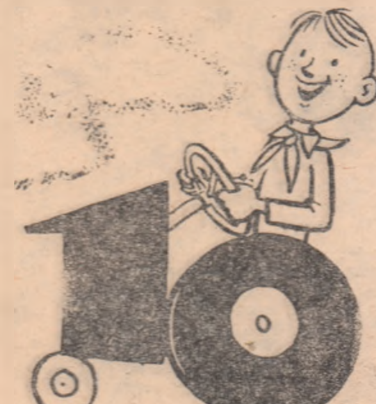
... În vitrina cancelariei Școlii generale de 8 ani nr. 3 este o adevărată „expoziție" de diplome. Dintre cele 15—20 de diplome, am ales două — amîndouă de la concursul pionieresc cultural-artistic orășenesc pe anul 1964. Pe una scrie locul I, decernat brigăzii artistice, pe cealaltă — locul II, decernat ansamblului coral.

După cum vedeți, la Școala generală de 8 ani nr 3 din Botoșani, condiția a 6-a se află... la loc de cinste.

M. POP

DOUĂ ATITUDINI

Cînd le-a venit și lor rîndul să vorbească, amindoi — și Ionel și Iulian — și-au dat cuvîntul că vor învăța în așa fel, încît să ia numai note bune și foarte bune. Întîmplarea aceasta s-a petrecut pe la începutul primului trimestru, într-o adunare de detașament. Și

iată-ne acum, după ce au trecut două trimestre, în clasa a VI-a C de la Școala generală de 8 ani nr. 5, Caracal, unde învață cei doi.

Așa cum a hotărît

Pionierul Pop Ion a plecat de la acea adunare cu hotărîrea de a-și schimba situația la învățătură. Colegii, tovarășa dirigintă, îl ajutaseră să înțeleagă, să vadă unde greșea, care era motivul că lua note mici, el, care în clasa a V-a fusese printre fruntași. Și cum a hotărît, așa a și făcut. Adică și-a întocmit un program minuțios, după care și-a împărțit timpul, în așa fel, încît întîi — pregătirea temelor și lecțiilor, și numai după aceea — joaca. E adevărat că mai ieșea și prin oraș, mai mergea și la cîte-un film. Dar numai cu părinții și după ce termina de învățat. Iar în școală, în clasă, era numai ochi și urechi. În timpul orelor își nota toate explicațiile, cu grijă. Într-un cuvînt, Ionel s-a dovedit, după adunarea de detașament, unul dintre cei mai sîrguincioși elevi ai clasei.

Pasiunile celui de al „8-lea magnific"

De ce i se mai spune lui Ghețea Iulian și „al 8-lea magnific ?. Pentru că, pe lîngă alte multe pasiuni, o are și pe aceea a filmelor. N-a fost film în oraș pe care Iulian să nu-l fi văzut de cîte trei-patru ori. Pe „Cei 7 magnifici" i-a văzut de 8 ori. Cîte o dată pentru fiecare și încă o dată pentru ...el. După atîtea vizionări, și-a zis singur „al 8-lea magnific". Și, într-adevăr, Iulian s-a dovedit „magnific" în tot ce a făcut timp de două trimestre. Cînd juca într-un meci de fotbal (una dintre pasiunile lui, practicate în fiecare zi), apoi juca de la prînz pînă se lăsa seara, strigînd și alergînd, așa că la lecții nici nu mai putea vorbi de răgușit și obosit ce era. Filmul, fotbalul — două din pasiunile celui de „al 8-lea magnific". Cea de a treia ? Îi place mult, mult de tot să fie vesel, să rîdă, să facă glume. Dar nu oricînd, ci în timpul orelor, pentru că ...se plictisește rău de tot. O dată, în timpul unei ore, a scos din ghiozdan o pasăre împăiată și a zvîrlit-o spre banca unor colege. Ce-au mai țipat fetele! Și ce-a mai rîs el ! Și ar fi rîs mult dacă tovarășa profesoară nu l-ar fi poftit să părăsească clasa.

Trei pasiuni, și multe altele. Numai față de teme, de lecții, nu și-a descoperit — pe parcursul celor două trimestre — nici o pasiune. Și din cauza aceasta le-a neglijat tot timpul.

Bine, veți spune, dar și el și-a dat cuvîntul, ca și Pop Ion, că va învăța. E adevărat. Numai că Iulian, spre deosebire de Ionel, și-a uitat repede cuvîntul dat, nu i-a acordat importanța cuvenită.

Bucurii și necazuri

Cine-i cu bucuriile ? Nu e greu de înțeles. Pentru faptul că nu are decît două medii de 8 (pe primul trimestru), restul fiind numai de 9 și 10, pionierul Pop Ion și-a cîștigat stima și prețuirea colegilor și a tovarășilor profesori. Iulian... El e cel cu necazurile. Pe primul trimestru a rămas corigent la patru materii, iar pe-al doilea... la tot atîtea.

Un sfat

Au trecut, pe nesimțite, două trimestre. Ce s-a ales din cuvîntul tău, Iulian ? Cum de ai uitat de el ? Ar trebui să înțelegi, așa cum a înțeles colegul tău, Ionel, că acum, în școală, cu ajutorul tovarășilor profesori, al organizației de pionieri, te pregătești pentru viață. Acum îți poți forma și cultiva cele mai frumoase calități ale caracterului. Dar, dacă nu vei fi exigent cu tine însuți, în loc de calități, vei cultiva... defecte. Nerespectarea cuvîntului dat e o trăsătură de caracter pe care nimeni n-o apreciază. Mai ai încă timp să dovedești colegilor tăi, tovarășilor profesori, că și tu poți să-ți respecți cuvîntul, să fii un pionier fruntaș la învățătură și disciplină.

desene : **G. BURSCHI** **C. DIACONU**

Pionieri cu care ne mîndrim

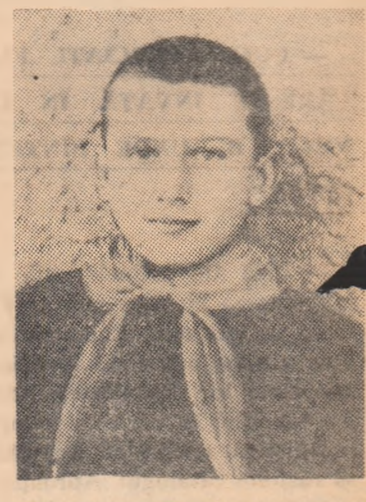
„Pionieri cu care ne mîndrim" — sînt cuvinte întîlnite în mai toate scrisorile sosite la redacție, în care tovarășii profesori și instructori ne vorbesc de cei mai buni pionieri. Vă prezentăm cîțiva dintre aceștia.

Păunescu Daniel, elev în clasa a III-a a Școlii generale de 8 ani din Ciocîltei, comuna Roiești, regiunea Argeș, a obținut pînă-n prezent, în clasa I, a II-a, precum și pe primele două trimestre ale anului, numai medii de 10. Pe lîngă faptul că învață bine și e disciplinat, Păunescu Daniel desfășoară o bogată activitate pionierească în calitatea sa de președinte de detașament.

Hîncu Florica, elevă în clasa a VI-a de la Școala generală de 8 ani din comuna Mitoc, regiunea Suceava, dă dovadă de multă inițiativă în îndeplinirea tuturor sarcinilor primite din partea organizației de pionieri. Iar mediile obținute de ea pe primele două trimestre sînt numai de 9 și 10.

Constantin Spanache din clasa a VIII-a a Școlii generale de 8 ani din Chițcani, comuna Costești, regiunea Iași, se numără printre numeroșii elevi fruntași la învățătură și disciplină din această școală. Totodată, ca președinte de detașament, el desfășoară o vie activitate pionierească.

Costache Petria e numele altei pioniere, elevă în clasa a VIII-a a Școlii generale de 8 ani din comuna Galbenu, regiunea Galați, fruntașă la învățătură și disciplină (majoritatea mediilor obținute de ea sînt de 10), precum și în toate acțiunile pionierești, la care participă cu multă pasiune.

La numeroasele și interesantele activități pionierești desfășurate pe cele două trimestre în cadrul unității de pionieri de la Școala generală de 8 ani nr. 2 din Turnu Severin, pioniera Altamar Elena din clasa a VI-a B a fost nelipsită. Totodată, pe primele două trimestre ale acestui an ea a obținut, la învățătură și disciplină, numai rezultate bune și foarte bune !

LA ÎNCEPUT de trimestru

Oră de recapitulare la geografie. Președinta de grupă vede totul în roz. Cere cuvîntul... condica de clasă

Sintem undeva deasupra Pacificului. Ne apropiem repede de insulele Japoniei. Pioniera Ignat Simona arată cu mîna spre stînga, unde se zărește alb, ca o căpățînă de zahăr, conul vulcanului Fujiyama. Îl lăsăm în urmă. Ne îndreptăm cu viteza unei nave cosmice spre coastele de vest ale celor două Americi. O clipă am senzația că ne aflăm chiar într-o navă cosmică. Ferestrele mari, pătrate, globul pămîntului care se invîrte repede, o mulțime de hărți, de planșe, de aparate de măsurat, liniștea aproape nefirească din jur, îmi întăresc și mai mult această senzație.

Spre dreapta, în peisajul ciudat și fantastic al insulelor din Arhipelagul Hawai, craterul vulcanului Mauna-Loa fumegă. De departe se aseamănă teribil cu pipa aprinsă a unui marinar. Trecem peste multe piscuri înzăpezite, peste păduri și lacuri, peste deșerturi și cascade uriașe. În cincizeci de minute ocolim pămîntul de trei sau patru ori... Țiriitul soneriei care anunță recreația îmi reamintește că, de fapt, mă aflu într-o oră de geografie. Apar băncile, catedra, tabla, cuierul. În jur, se ... frămîntare, se aud glasuri vesele. Aproape toți — și fetele și băieții, discută despre furtuni și cutremure. Încerc o glumă :

— În clasa voastră, pe trimestrul al doilea, s-a abătut vreun cutremur ?

— Ce fel de cutremur ?

— La învățătură, la disciplină .

Pompilian Doina, președinta grupei de pionieri, o fată subțire, negricioasă, spune rîzînd :

— N-a fost nici un cutremur

— Nici furtuni ?

— Nici ! Clasa noastră a dus o muncă susținută. Nu avem decît doi corigenți : Scrimînți Constantin și Gavril Constantin. Pe trimestrul I au mai fost căzuți Gheorghiu Florin, Scutaru Elena și Teșcu Elena, dar s-au îndreptat. Cu disciplina, iarăși, am stat bine...

Despre disciplină Doina vorbește repede de parcă ar fi învățat o lecție pe de rost. Și ea și ceilalți care vorbesc după ea — Vulcănescu Paul, Sîrcu Florin, Teodor Iolanda, parcă ar avea cîte o pereche de ochelari prin care s-ar vedea totul în roz. Deodată cineva strigă :

— Cer cuvîntul !

În clasă se face liniște. Aștept pe cel care a strigat să se ridice în picioare, dar aștept degeaba. Nu se ridică nimeni. Întreb :

— Cine a strigat ?

— Eu !

Mă uit peste bănci, dar nu se ridică nimeni. Același glas completează :

— Sînt condica de clasă. Aș vrea să-mi răsfoiești doar cîteva pagini.

— De ce ?

— O să vezi îndată...

Mă apropii de catedră, deschid condica la întîmplare și citesc :

16 IANUARIE : Elevii Butnaru și Vulcănescu se joacă în laborator în timp ce se fac experiențe. Toată clasa este foarte gălăgioasă și neascultătoare.

18 IANUARIE : Elevul Dinulescu nu-i atent în ora de desen.

23 IANUARIE : Clasa a VII-a D este foarte gălăgioasă în ora de fizică.

25 IANUARIE : Elevul Dinulescu se mută din bancă în timpul orei.

Trec peste cîteva pagini.

19 FEBRUARIE : Elevul Ciobanu Marius își bate colegele în recreație.

17 MARTIE : Elevul Dinulescu se trezește vorbind în clasă. Butnaru este obraznic în ora de desen.

18 MARTIE : Dinulescu este indisciplinat în ora de chimie.

Închid condica și pe eticheta mare, albă, cu chenar albastru, silabisesc : **Clasa a VII-a D, Școala medie nr. 4, Iași.** Îmi plimb privirile peste bănci. Toți, începînd cu Doina care stă în ultima bancă și sfîrșind cu Florin, care stă în prima, își țin ochii plecați...

Clasa a VII-a A. Unii se cred prea mari. Un vocabular necorespunzător. Ce sarcini ne stau în față pe trimestrul III

În clasa a VII-a A intru cu două sau trei minute mai tîrziu. Lecția a început. La tablă se află o pionieră, Pavelescu Iolanda. Scrie ceva cu creta. După ce-mi găsesc loc într-o bancă, întreb băiatul din dreapta ce oră au. Întreb în șoaptă. Mi se răspunde la fel : dirigenția. Se discută situația la învățătură pe trimestrul II. Iolanda lasă creta și trece la loc. Din discuțiile care se înfiripă cu o repeziciune uimitoare aflu că situația clasei pe trimestrul II a fost mulțumitoare. Din 36 de elevi, 33 sînt promovați. Trei elevi sînt corigenți. Doi la cîte o materie, unul Nichifor Ioan — în situația de a rămîne repetent. Nichifor Ioan a venit în clasă la începutul trimestrului — căzut la șase materii. A fost mutat disciplinar dintr-a VII-a D.

Cantea Elena, o pionieră cu două codițe mici, ca două paranteze, arată că Suceveanu Eugen pe trimestrul I a avut media 3 la franceză. Pe trimestrul al II-lea a obținut media 6. Deci nu mai este corigent. Mărculescu Dana era corigentă la geografie. Dar ea n-a muncit prea mult. De la 4 s-a ridicat la 5.

Pe Novac Magdalena, o fată brunetă, cu părul tuns aproape băiețește, o văd mai mult dintr-o parte. Magdalena spune că unii pionieri nu s-au străduit atît cît ar fi fost nevoie. Și, mai ales, ei au învățat numai spre sfîrșitul trimestrului. Adică n-au învățat zi de zi... La matematică, la romînă, la franceză, la chimie lecțiile se țin lanț. Și dacă într-un lanț o verigă e mai slabă...

Tot Magdalena spune că unii elevi, după ce au luat note bune, s-au delăsat. În situația aceasta este și colega ei de bancă, Ilovan Cornelia. Pe trimestrul I avea note bune, putea să fie pe locul III. Acum a ajuns pe locul 7 sau 8. Și Pătrașcu Octavian, și Macovei Nuța, și Spinaru Virginia au învățat bine pe trimestrul I.

Ilie Angela, președinta detașamentului, spune că această scădere ușoară, care s-a observat mai ales spre sfîrșitul trimestrului, a fost influențată întîi de disciplină — clasa a devenit mai agitată, — și apoi de... oboseală. La sfîrșitul trimestrului elevii sînt mai obosiți.

Cineva întreabă :

— Tu ai fost obosită ?

Angela clatină capul :

— Nu.

— Atunci nu le lua apărarea.

Novac Magdalena se ridică din nou. Întîi aruncă mîna în sus ca la lecție și apoi se ridică. Spune :

— Cred că nu oboseala e de vină, ci altceva : de la un timp avem impresia că sîntem prea mari. Mai ales băieții. Se cred „cavaleri", dar întrebuințează un vocabular necorespunzător. Folosesc niște expresii pe care n-ar avea curajul să le repete aici, acum...

Cineva, mi se pare Pătrașcu Octavian, strigă :

— Și fetele, se cred domnișoare.

Rusu Doina sare de la locul ei, ca și cînd ar vrea să-l contrazică. Nu-l contrazice însă. Este de acord :

— Da. Și fetele se cred domnișoare. Colega mea de bancă, Ștefanovici, în ultima vreme se preocupă mai mult de croiala rochiilor, de unghii, de păr ; îmbracă bluze și rochii cît mai colorate și tot timpul se plimbă cu bicicleta. Iar lecțiile... E în situația de a rămîne corigentă. Și pînă anul acesta a învățat bine. N-a avut niciodată note sub 6. Asta trebuie să ne dea de gîndit.

Tovarășa profesoară Eugenia Matei, diriginta clasei, spune :

— Sînt și alte probleme care trebuie să ne dea de gîndit. Începe trimestrul al III-lea, ultimul din acest an de școală, și sînt atîtea de făcut.

— Întîi și întîi, — sare pioniera Duca Adriana — aruncîndu-și pe spate cozile — aș recomanda băieților să fie mai politicoși. Apoi să întărim disciplina, să învățăm și mai bine, să-l hotărîm pe Nichifor să nu mai lipsească de la școală. Eu cred că băieții trebuie să se apropie mai mult de el. Pe trimestrul II au făcut ceva, dar nu tot ce se putea face... Să fim cît mai serioși cînd încearcă el să tulbure ora.

Discuțiile continuă din ce în ce mai aprinse. Închid carnetul, stiloul. Nu-i nevoie să-mi mai iau însemnări. În clasa a VII-a A de la Școala medie nr. 4 din Iași, pionierii cunosc sarcinile care le stau în față, acum, la început de trimestru.

COSTACHE ANTON

Prima oră după vacanță.

MICROFOILETON

Stimate Tovarășe Profesor,

Mai întîi de toate vă rog sămi ertați greșelile de ortografie s-au eventualele litere mncate și acu să vă rog ce avem de rugut ;

Eu am lipsit nemotivt m ai multe ore și acu tovarasul director vreu să mă elimineze din școală Da dacă mile motivați, scap numai cu bătaia pe care am primi-to de la a-i mei acasă Dar care sint motive le ;

1, pe 8 Martie am lipsit că am fost tata bolnav și ia-m cuparat medicamenturi dela farmacie și dacă tot am intirzyat ce, eru să fac ? am crezut că nu e bine să viu să deranjez orile.

2 pe 9 marte am intirziat la ora intii că pev strada eru un ciine care î-i curge-a balile și noi la zologie am învatat ca ciinu cu bale este turbat și ma-m ferit și a-m ocolit pe alta stradă.

3, pe 16 marte și pe 17 ma ținut ma-ma acas că u zis că dacă zi-c că mă doar capu a zis că sit bolnav și ma tin-ut

4 și m-ai am și alte absete pe care că mă doare capu-l nu le țin minte.

Cu mulumiri Costea Valetin

Pe-se la doctor am fost dar nul am găsit că are vizite numa după niu su cînd noi nave-m școală, iar titlu mila scris popescu că scri e m-ai caligrafic.

De prin clase adunate

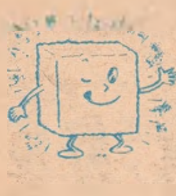
Pionierului BARBU CORNEL (Timișoara), care are multe absențe :

Motivu-i foarte serios,
Că pe la școală n-a mai dat ;
Ieri, miercuri, groaznic a plouat
Iar, astăzi, joi, e... prea frumos !

Pionierului CATIC GHEORGHE (Timișoara) :

Gică este un mister, copii,
Ce cu legea firii greu se-mpacă :
Scos la tablă nu poate vorbi,
Iar în curte, nu poate... să tacă !

PETRE BOKOR

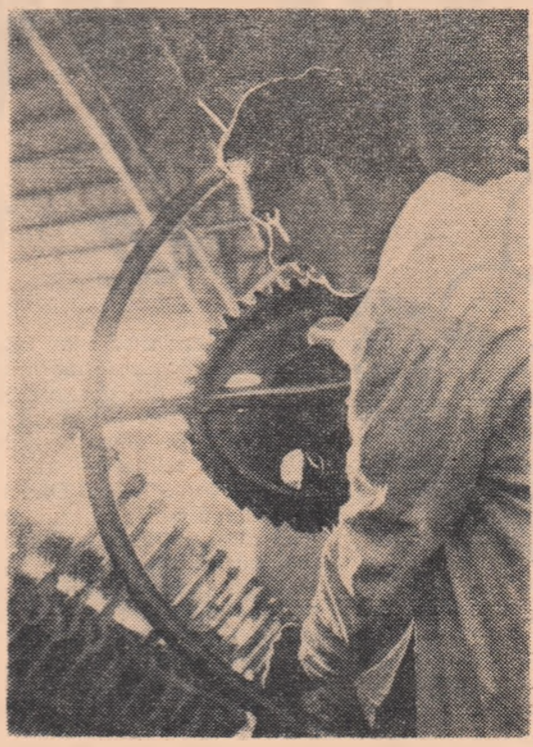

CRISTALE ALBE

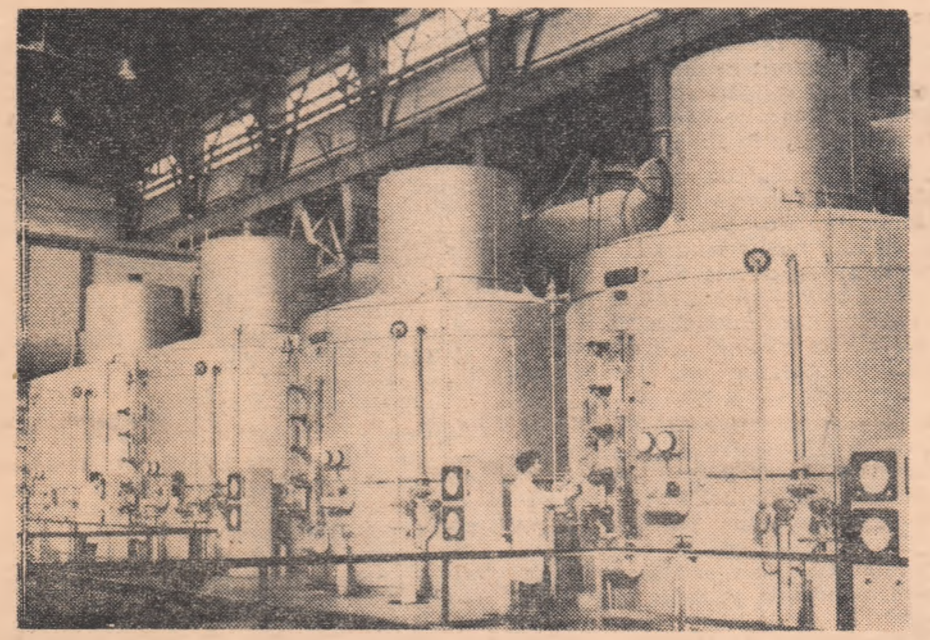
Colectivele fabricilor de zahăr din întreaga țară au încheiat nu de mult campania de fabricație a zahărului. Prin munca harnică a muncitorilor din acest sector de producție, milioanele de kilograme de sfeclă au fost transformate în cristale albe de zahăr. Numai la fabrica din Tg. Mureș, fabrică complet reconstruită și modernizată, au fost prelucrate circa 354 000 tone sfeclă de zahăr. De altfel, aici întregul proces de producție este automatizat. Omului nu-i rămîne decît să dirijeze și să controleze, de la tablourile de comandă, funcționarea utilajelor. Se reglează automat concentrația zahărului, temperatura de fierbere, evaporarea, operațiunile de rafinare etc. La fabrica din Roman, datorită unor lucrări de mecanizare, capacitatea de prelucrare a sfeclei a crescut cu 46 de tone în 24 de ore.

La Bucecea, muncitorii au încheiat cel de al cincilea proces de fabricație cu 1 432 tone de zahăr peste plan. O atenție deosebită s-a acordat și calității producției. Pentru rezultatele obținute în întrecerea socialistă, colectivului fabricii i s-a decernat steagul roșu și diploma de întreprindere fruntașă pe țară în ramura industriei alimentare vegetale.

E. R.

La fabrica de zahăr din Bucecea, procesul de producție este mecanizat și automatizat. În fotografie, operatorul Gheorghe Mîndru.

Aici, în aceste instalații moderne, strălucitoare, se obțin cristalele de zahăr.

MELEAGURI NATALE

Mîndria noastră

Așezată la 50 km de orașul Craiova, comuna noastră Căpreni este una dintre cele mai frumoase din raionul Gilort. Frumuseților naturii li se adaugă an de an noi frumuseți: construcțiile noi. Numai anul trecut, la Căpreni s-au ridicat peste 100 de case noi, care de care mai arătoase. Si căminul cultural e nou. În sala cea mare a căminului e instalat cinematograful cu 300 de locuri.

Copiii din comună învață în două școli construite tot în ultimii ani.

BUJORESCU MIRCEA
Școala generală de 8 ani, Căpreni-Gilort

Zile de primăvară

De cum au început să se arate zilele frumoase ale primăverii și soarele a început să zvînte pămîntul, — noi, pionierii, am și pornit la lucru.

Mai întîi am curățat străzile și am desfundat șanțurile. Apoi am marcat locurile unde vom planta puieții, căci am hotărît ca în această primăvară de o parte și de alta a străzilor, să plantăm cîteva sute de puieți de pomi fructiferi, care au și sosit.

Rondurile din grădina școlii, unde vom planta flori, au fost săpate numai în cîteva zile.

FARAON GELU
Școala generală de 8 ani, Crasnaleuca-Săveni

Surpriza

Deși era duminică, în dimineața aceea am venit cu toții la școală. Băieții — înarmați cu casmale și greble. Fetele au adus var. Toți eram veseli cînd am început lucrul în grădina școlii. Băieții au săpat și au greblat pămîntul, au pregătit rondurile pentru flori. Noi am văruit gardul școlii și toți pomii.

Cînd totul a fost gata, colegul nostru Enachi ne-a făcut o surpriză: a adus un frumos puiet de cais pe care l-am plantat imediat. A fost primul puiet plantat de noi în primăvara aceasta!

MATEI LUDMILA
cl. a IV-a B, Școala generală de 8 ani, Sulina-Tulcea

DIALOG CU... ROATA CEA MARE

Eram gata să pornesc la drum, să-l măsor cu pasul de-a lungul și de-a latul, să văd toate cîte sînt de văzut, după legenda schițată pe tabla galbenă de la intrarea în parc. Și în primul rînd, să văd ce îi așteaptă primăvara pe cei mici, în parcul de distracții al copiilor.

Nu-i însă ușor cînd ai în jur... 187 de hectare! Atît cît are Parcul de Cultură și Odihnă Herăstrău.

Dar, cu ce să încep?

Cum, cu ce? răsare deodată, deasupra aleilor, printre crengile înmugurite, un uriaș semn de întrebare.

Cum, cu ce? Știe oricare:
Cu mine...

(Roata cea mare)

Ei, și fiindcă ați întors pagina și ați citit, să pornim. O luăm de-a dreptul spre semnul de întrebare ce se împlinește dinaintea ochilor în cunoscuta roată de dimensiuni uriașe.

— Bună dimineața!

— Bună! Dar de ce nu te apropii? zice roata cu glas potolit.

Mă uit la straiele-i strălucitoare. O vopsea proaspătă îi acoperă spițele lungi de aproape douăzeci de metri, banchetele.

— Nu-i nici un pericol, ia loc. M-am înnoit de cîteva zile.

Ocup un loc. Roata prinde să se... rotească și, în cîteva minute, mă duce sus, în creștet, acolo de unde se vede întregul parc, cu atîtea lucruri frumoase, făcute anume să încînte ochiul și inima copiilor.

Număr pe rînd cele aproape șaizeci de balansoare, caruselele, aparate pentru exerciții sportive, tobogane și multe alte jocuri distractive, toate pregătite sau în curs de pregătire, vopsite în culori pastelate, noi — alb, gri, bej, albastru.

Colea, la o palmă de loc, se văd cele două grupuri de avioane, cu picturi înnoite, înfățișînd scene din basme. Apoi, bărcile-leagăn, bicicletele cu rută circulară (pentru cei care vor să învețe să pedaleze) și, undeva mai în adîncul parcului, dincolo de labirintul țesut cu boschete, oglinzile ce-ți redau chipul hazliu și... mult îndrăgitul „divan fermecat".

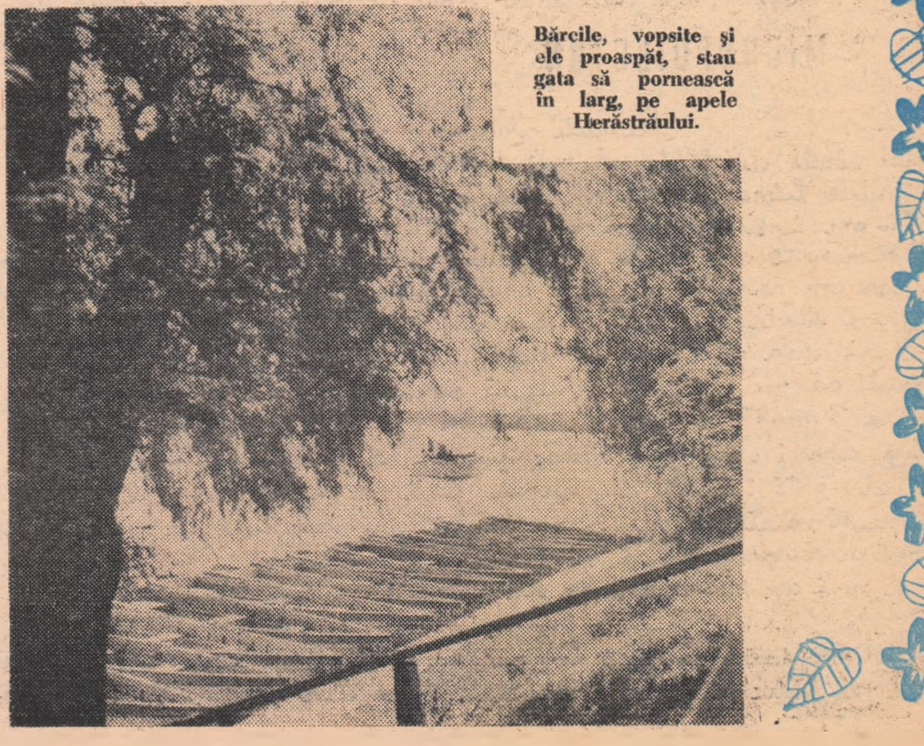
Și peste tot, în această împărăție a celor mici, oameni mari. Cu rindele în mînă, cu aparate de sudură, cu pensule muiate în culori de curcubeu.

Roata cea mare mi-i recomandă:

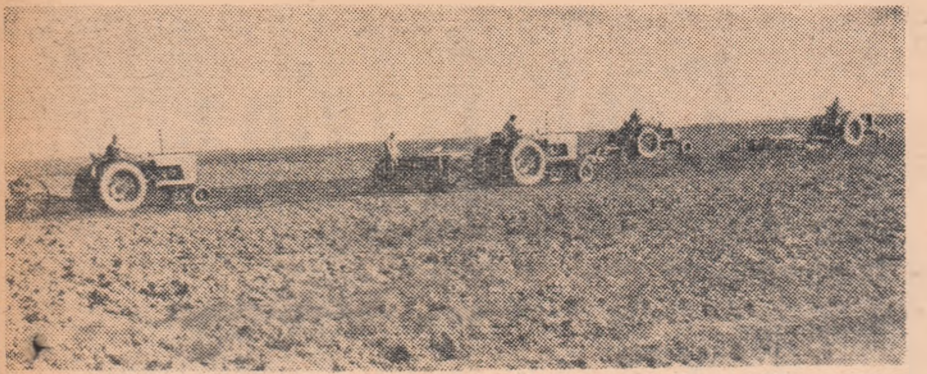
— Uite, omul care desenează ursulețul de pe avion se numește Ștefan Băran. Pe mine m-au dichisit Ion Petre și Radu Vlădescu.

Mi-am notat și alte nume. Ion Gheorghe, mecanic, Stan Ion, dulgher... Oameni harnici, care, prin munca lor făcută cu dragoste, contribuie ca de-Ntîi Mai, cînd se deschide parcul de distracții, copiii să găsească aici totul gata. Să-și petreacă orele libere cît mai plăcut.

AL. DINU IFRIM

Bărcile, vopsite și ele proaspăt, stau gata să pornească în larg, pe apele Herăstrăului.

La Cooperativa agricolă de producţie Potcoava, raionul Călaraşi, brigada de mecanizatori de la S.M.T. Cuza Vodă, condusă de Emil Costea, lucrează de zor la semănatul mazărei.

Solidaritate cu lupta dreaptă a poporului vietnamez

Consiliul Central al Sindicatelor, Comitetul Central al U.T.M. şi Consiliul Naţional al Femeilor din R. P. Romînă au adresat organizaţiilor similare din R. D. Vietnam telegrame şi moţiuni în legătură cu acţiunile agresive ale S.U.A. împotriva R. D. Vietnam.

În telegrama Comitetului Central al U.T.M., după ce se condamnă acţiunile agresive ale S.U.A., se arată printre altele : În numele întregului tineret din Republica Populară Romînă, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor îşi exprimă profunda simpatie şi solidaritatea deplină cu lupta dreaptă a poporului şi tineretului vietnamez pentru apărarea independenţei naţionale şi integrităţii teritoriale a R. D. Vietnam, pentru respectarea dreptului imprescriptibil al poporului din Vietnamul de sud de a-şi hotărî soarta potrivit propriilor sale aspiraţii.

CE SE PETRECE ÎN VIETNAM

Folosirea de gaze toxice de către trupele americane împotriva forţelor patriotice din Vietnamul de Sud a trezit vii proteste în lumea întreagă. În fotografie : Femei engleze demonstrează împotriva războiului din Vietnam.

Ca să se pună capăt unui război care a durat aproape 8 ani în Vietnam, la Conferinţa de la Geneva din 1954 s-a stabilit o linie de demarcaţie care împărţea ţara în două părţi : R. D. Vietnam, în partea de nord, şi Vietnamul de Sud. La aceeaşi Conferinţă s-a ajuns la un acord potrivit căruia această sciziune urma să fie trecătoare. Adică urma să se ţină alegeri libere în 1956 şi vietnamezii să facă reunificarea ţării lor. Dar amestecul S.U.A. în Vietnamul de Sud, care au sprijinit guvernul reacţionar de la Saigon, au zădărnicit aceste alegeri. Prevederile Conferinţei de la Geneva au fost încălcate. La Saigon au fost susţinute la putere guverne reacţionare, care oprimau sîngeros lupta de eliberare a poporului vietnamez din partea de sud a ţării. S.U.A. au adus în Vietnamul de Sud din ce în ce mai multe forţe militare cu ajutorul cărora vor să menţină regimul de teroare. Forţe militare ale aviaţiei americane au bombardat şi teritorii şi oraşe din R. D. Vietnam.

Pentru a-şi menţine dominaţia, imperialiştii americani folosesc în lupta împotriva forţelor populare de eliberare din Vietnamul de Sud gaze toxice şi bombe cu napalm.

Dar această măsură barbară, inumană, nu a intimidat poporul vietnamez, care intensifică lupta pentru eliberare. Opinia publică mondială, indignată de intervenţia armată a S.U.A. în Vietnam protestează energic împotriva acţiunilor agresive ale forţelor militare americane şi îşi exprimă solidaritatea cu lupta poporului pentru eliberare.

Oameni cinstiţi, doritori de pace, din întreaga lume cer să se pună capăt acestei intervenţii armate, care menţine un permanent şi grav pericol de intensificare a unui război sîngeros.

Oamenii muncii din ţara noastră, adunaţi în mitinguri, în Capitală şi în alte localităţi, au exprimat protestul hotărît al poporului nostru împotriva acestor acţiuni agresive şi şi-au exprimat solidaritatea cu lupta eroică a poporului vietnamez. Au fost ţinute mitinguri în sprijinul cauzei drepte a poporului vietnamez la Uzinele „Griviţa Roşie"-Bucureşti, „Electroputere"-Craiova, „1 Mai"-Ploieşti, „30 Decembrie"-Arad şi în alte părţi, precum şi în multe cooperative agricole de producţie din întreaga ţară.

Poporul vietnamez luptă pentru o cauză dreaptă şi lupta lui nu va fi zadarnică !

ATLASUL PIONIERULUI

R. P. UNGARA

Vom vorbi astăzi, copii, despre Ungaria, ţară socialistă, vecina noastră dinspre apus. Ca întindere, Republica Populară Ungară — **Magyar Népköztársaság**, cum îi spun locuitorii ei — are 93 030 km p. În afară de noi, R.P.U. se mai învecinează cu R.S.F. Iugoslavia, Austria, R. S. Cehoslovacă şi U.R.S.S. Populaţia ţării este de circa 10 000 000 locuitori.

Ţara întreagă este o cîmpie, munţi de înălţime relativ mică înălţîndu-se numai către nord-vestul Ungariei (Bakony, Mătra), iar Dunărea, care este deja un mare fluviu încă înainte de a păşi pe teritoriul ungar, traversează ţara cam pe la mijloc. Tisa este a doua apă, ca mărime, care udă întinsa cîmpie ungară din estul ţării. Aşezată în căldarea ce-o formează munţii Carpaţi, Alpi şi Dinarici, Ungaria are ierni aspre şi veri călduroase.

Bogată în resurse naturale, Ungaria cultivă întinderi mari cu cereale (în special grîu şi porumb), cartofi, viţă de vie (renumitele podgorii Tokay, Badacsony şi Gyöngyös), iar pe întinsele sale păşuni cresc turme de bovine, cai şi porci. Subsolul, bogat în minereuri de fier, bauxită, uraniu, cărbune şi petrol furnizează materia primă pentru industria ţării care s-a dezvoltat mult în anii puterii populare : oţelării (la Ozd, Miskolc, Győr, Csepel, Dunaujváros — nou centru siderurgic), uzine de utilaj feroviar, automobile, maşini agricole, utilaj şi aparataj electric, aparate de măsură, rafinării, construcţii navale, industria chimică etc.

Aproape jumătate din populaţie locuieşte la oraş. **Budapesta,** capitala ţării, este un frumos oraş aşezat pe Dunăre şi compus, de fapt, din două oraşe : **Buda** şi **Pesta,** unite între ele prin 8 poduri, adevărate monumente arhitectonice. În ianuarie 1945, trupele Germaniei fasciste, în retragere, au aruncat în aer toate cele 8 poduri. Dar aceasta nu le-a ajutat cu nimic ; urmăriţi îndeaproape de trupele sovietice şi romîne, fasciştii germani au fost alungaţi de pe teritoriul ungar. În luptele pentru eliberarea oraşului, la porţile Budapestei a murit eroic şi sergentul romîn Elena Chiriţă.

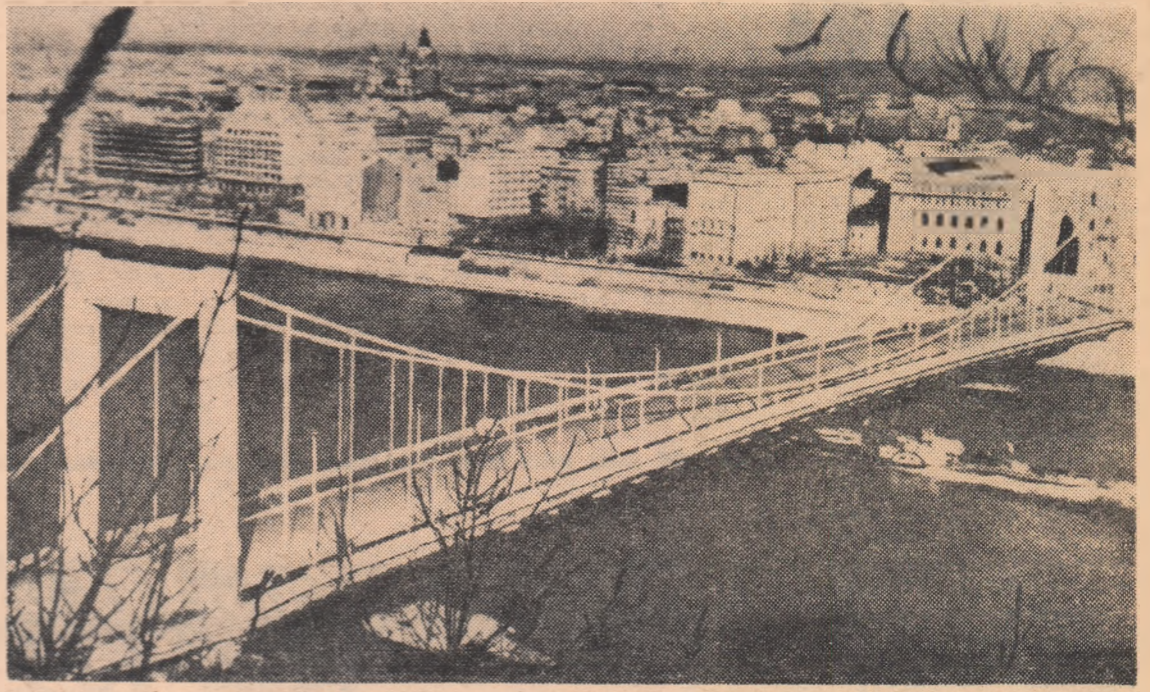
În anii puterii populare, toate cele 8 poduri au fost reparate. Ultimul, podul Elisabeta, a fost inaugurat în noiembrie 1964. El are o deschidere de 290 m şi o lăţime de 27,5 m — cu 11 m mai mult decît cel vechi. Pe el trec, într-o singură oră, 60—70 de tramvaie, 80 autobuze şi peste 1 900 de turisme.

Budapesta, una din marile capitale europene, este un important centru economic, cultural şi artistic al Ungariei.

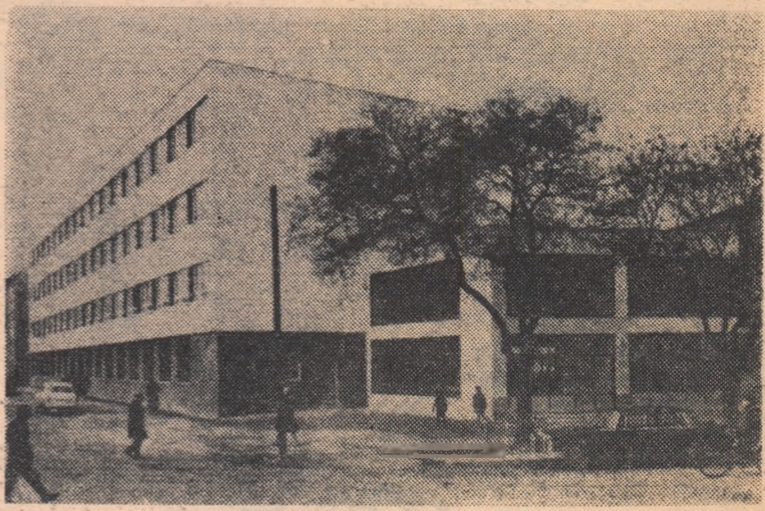
Alte oraşe mari sînt : **Miskolc** (143 000 locuitori), **Debrecen** (130 000 locuitori), **Pécs, Szeged, Györ** ş. a.

Astăzi în şcoli de diferite grade învaţă 2,3 milioane de elevi şi studenţi, iar tirajul total al cărţilor în 1964 a fost cu 55 milioane mai mare decît în 1938.

La 4 aprilie, Ungaria a sărbătorit 20 de ani de la eliberarea sa de sub jugul fascist ; cea mai mare sărbătoare a sa, poporul maghiar a întîmpinat-o cu noi şi importante succese în muncă. Ziarele au adus de curînd vestea că la Százhalombatta, lîngă Budapesta, s-a inaugurat prima parte a unei mari rafinării de petrol, al cărei utilaj va fi aproape în întregime automatizat.

În foto : Podul Elisabeta — vedere de pe muntele Gellért.

Şcoală nouă de canto şi muzică în Budapesta

MOZAIC cu... păsări

ÎN REGIUNEA HARZ din R. D. Germană, creşterea cintezoilor şi a altor păsări cîntătoare este o tradiţie. În fiecare vară, în oraşele şi satele din Harz se organizează o dată pe săptămînă întreceri între soliştii... înaripaţi. De la ora şase dimineaţa, în faţa juriului se instalează colivii acoperite cu o pînză de culoare închisă. De îndată ce pînza este înlăturată şi razele solare pătrund în colivii, păsările încep să cînte. Comisia notează numărul trilurilor şi felul în care se succed.

ÎN STATUL WISCONSIN (S.U.A.) se organizează în fiecare an un concurs pentru desemnarea celui mai bun cocoş cîntător. Anul trecut, campionatul a fost cîştigat de un cocoş denumit „frumosul negru", cu un record de 80 de „cucuriguri" într-o jumătate de oră.

ANUL TRECUT, trei canari brazilieni au obţinut în cadrul celui de al patrulea campionat ornitologic, organizat în oraşul Sao Paulo, titlul de „campion mondial" la colorit. La această întrecere au participat 2 400 de păsări din Argentina, Anglia, Franţa, Belgia, Elveţia şi Australia.

Cine şi cînd a descoperit

RĂSPUNSURI

1. **LUNETA : Anul 1601 — Galileo Galilei (1564—1642).**
2. **BAROMETRUL : Anul 1643 — E Torricelli (1608—1647).**
3. **LEGILE GRAVITAŢIEI : Anul 1666 — I. Newton (1643—1727).**
4. **VITEZA LUMINII : Anul 1675 — O. Römer (1644—1710).**

CUM NE COMPORTĂM

E şi maşina

Comuna Dobîrceni. Oamenii sînt ocupaţi cu pregătirea uneltelor, cu îngrijirea animalelor, cu alte şi alte treburi. Aşa că, în curtea cooperativei agricole de producţie, nu vezi pe nimeni. Numai camionul cooperativei aşteaptă răbdător, tras de o parte. Deodată, apare un băieţel. E pionierul Smochină Gheorghe. Se uită cu privire iscoditoare în dreapta, în stînga, apoi pleacă grăbit. Peste puţin timp, iată-l bătînd nerăbdător la uşa prietenului său Şuba Ion, dintr-a VI-a.

— Ionele, hai repede la cooperativă, avem ceva treabă de făcut, îi spune Gheorghiţă dintr-o răsuflare.

— Indată, răspunde Ionel şi, văzîndu-şi prietenul, atît de grăbit, renunţă să-l mai întrebe despre ce este vorba. „Las-că aflu eu pe drum", îşi zice el.

Şi iată-i pe cei doi în curtea cooperativei agricole de producţie, mai precis, lîngă maşină, apoi chiar în... maşină. „Nimic rău în asta, veţi spune voi. Ionel şi Gheorghiţă, (ca mulţi dintre noi) sînt pasionaţi de tehnică, le place să privească de aproape maşini, motoare, vor să înţeleagă cum funcţionează, ce rol are cutare sau cutare buton". Bun ! Dar ce veţi zice, cînd vă voi spune că cei doi, aflîndu-se singuri în maşină, nici nu s-au sinchisit de aceste „nimicuri" tehnice. Alte treburi, mult mai „serioase" pusese la cale Gheorghiţă. Scoţînd un cuţit, el i l-a oferit lui Ionel, îndemnîndu-l să taie şi să ia buretele de material plastic din perna scaunului. Şi Ionel n-a stat pe gînduri. De îndată s-a apucat de lucru, în timp ce Gheorghiţă era „numai ochi şi urechi..."

Oare să nu le fi trecut de loc prin minte celor doi, că maşina aceasta este un bun obştesc, un bun al tuturor celor din cooperativa agricolă ? Cum de nu şi-au amintit de zilele de vară, în care acest camion încărcat cu grîu sau porumb făcea numeroase drumuri de la arie la cooperativă ? Dar, cum nu şi-au amintit de unul din atîtea şi atîtea prilejuri cînd, bucuroşi se urcau în cabină lîngă tovarăşul şofer, sau plecau cu detaşamentul la pădure, în excursie ? ! Şi-acum, aproape de necrezut, uitînd toate acestea, Gheorghiţă pîndeşte, în timp ce Ionel distruge... Distruge un bun obştesc !

Dar, tocmai cînd „treaba se terminase", Gheorghiţă văzu cum se apropiau mai mulţi colegi : Butnaru Mihai, Mohoriuc Petrişor şi Stîncanu Constantin. „Ce-i de făcut ?" s-au întrebat neliniştiţi cei doi. Ionel n-a mai aşteptat nici un răspuns şi a luat-o la fugă. Intre timp, cei trei ajunseseră lîngă maşină şi, dintr-o ochire, au înţeles totul.

Vă închipuiţi ce a urmat după clipa aceea de gîndire ? Ştiu, ştiu ce veţi răspunde. Că s-au repezit cu toţii să-l dea jos pe Gheorghiţă din maşină, că s-au grăbit să alerge după Ionel şi să-l aducă înapoi. Parcă şi auziţi cuvintele de reproş spuse de Petrişor, de Mihai, parcă vedeţi indignarea lui Ionel. Aveţi dreptate să credeţi aşa. Orice pionier aşa trebuie să se poarte. Dar, din păcate, lucrurile nu s-au petrecut aşa.

— Dacă voi aţi luat buretele, luăm şi noi farurile, a spus unul dintre noii sosiţi.

Şi a fost de ajuns această idee năstruşnică, că ceilalţi s-au şi apucat de lucru.

S-au sucit, s-au învîrtit în jurul farurilor, dar nu ştiau cum să le demonteze. Ce şi-au zis atunci ? Ne mulţumim şi cu beculeţele dinăuntru. Şi-au spart farurile. Au trecut la becuri, dar nici acestea nu s-au lăsat scoase mai uşor. Şi iată-le într-o clipă stricate. Aşa au tot încercat trecînd la farurile de ceaţă, apoi la cele două stopuri din spate. Toate au avut aceeaşi soartă : s-au spart în mîinile lor.

A DOUA ZI...

zvonul despre stricăciune se răspîndi repede. „Cine o fi făcut aşa ceva ?" se întrebau cu toţii. „Poate cineva din altă parte, îşi spuneau pionierii. De la noi nu se poate !"

Şi, cu toate acestea, tovarăşa instructoare, preşedinta unităţii şi ceilalţi pionieri din activ au hotărît urgent convocarea unei adunări de unitate. Sînt toţi prezenţi. 180 de pionieri. Serioşi, gravi, preocupaţi...

TREBUIE SPUS ADEVĂRUL !

— Copii, a început tovarăşa instructoare, comuna Dobîrceni este a noastră, a tuturor. Şi voi, copiii, şi noi, cei mari, nu ştim cum s-o facem mai frumoasă, s-o îngrijim. Cooperativa agricolă de producţie este, de asemenea, a noastră, acolo muncesc părinţii, fraţii mai mari... Şi ei se străduiesc s-o facă tot mai înfloritoare, mai bogată. De cîte ori n-aţi dat şi voi o mînă de ajutor la cules, sau nu v-aţi bucurat de recoltele bogate ! Vă amintiţi ce veselie a fost atunci, cînd a sosit camionul cel nou în cooperativa noastră ? El devenise un bun al tuturor celor ce muncesc în cooperativă. Cum aţi putut să stricaţi acest bun ? Acum măcar, trebuie să daţi dovadă, voi, cei vinovaţi, de cinste, de puterea de a recunoaşte adevărul...

În sală s-a lăsat o linişte apăsătoare. Au urmat clipe grele de aşteptare. După un timp, cu lacrimi în ochi, vorbind cu greutate, Şuba Ion a început să povestească.

— ...După ce am tăiat buretele, am fugit, nu mai ştiu ce s-a întîmplat...

Murmurele de dezaprobare, întrebările au început să curgă ca un şuvoi. Ceilalţi au recunoscut şi ei, au explicat amănunţit cum s-au petrecut lucrurile.

ARE CUVÎNTUL RODICA

— Este o ruşine pentru unitatea noastră, purtarea voastră !..., — li s-a adresat indignată preşedinta unităţii, Cicoiu Rodica. Parcă n-aţi fi auzit niciodată ce-i acela bun obştesc ! Ce-aţi zice, dacă într-o bună zi, v-aţi găsi banca tăiată, clasa fără geamuri, tabla spartă ? Nu v-aţi gîndit că este vorba de munca părinţilor noştri ? Doar ştiţi cît de necesar este camionul acesta cooperativei. N-am mers noi de atîtea ori cu el ? Şi cît de veseli eram !

— La începutul anului, cînd aţi primit cărţi gratuit, v-aţi bucurat. Ba, le şi îngrijiţi, le-a spus şi pionierul Zaharia Constantin. „Doar sînt ale mele". veţi spune voi, probabil. Dar la ceea ce este în jurul vostru nu vă gîndiţi să păstraţi ? Tu, Mihai, şi tu, Petrişor, şi tu Ionele ? Ce aveţi de răspuns ?...

Au vorbit încă mulţi pionieri. Şi cu toţii au fost aspri cu cei care au făcut o faptă atît de urîtă.

noastră...

PAGINI NESCRISE

Mă gîndesc cum ar fi arătat reportajul meu, dacă n-ar fi existat această întîmplare. Şi-mi vin în minte multe lucruri demne de consemnat. Uite, dacă m-aş opri numai la clasele cele noi, care sînt îngrijite cu atîta dragoste de către pionieri

Sau să vă vorbesc despre colţul viu, unde sub îngrijirea pionierilor se dezvoltă fel de fel de plante, flori, unde au fost aduse păsări şi animale împăiate. Dar pe lotul şcolar n-au realizat ei atîtea experienţe interesante? Lucrul cel mai de seamă însă, despre care aş fi ţinut neapărat să scriu, ar fi fost acela că în şcoala de la Dobîrceni, raionul Săveni, regiunea Suceava, nu există nici un pionier corigent! Numai despre această realizare aş fi putut scrie pagini întregi. Dar, aceste pagini n-au fost scrise...

Şi n-au fost scrise din pricina celor cîţiva pionieri care n-au învăţat să respecte munca părinţilor lor, munca muncitorilor care au construit maşina. Şi nu s-au gîndit la zilele de muncă încordată, la grija cu care constructorii au pus fiecare piesă, fiecare şurub. De ce oare nu le-a venit ideea să-i facă tovarăşului şofer o surpriză, să curețe şi să lustruiască maşina? Desigur, nu le-a cerut nimeni să facă lucrul acesta, dar nici nu i-a învăţat cineva să distrugă.

Voi, dragi cititori, ce părere aveţi despre această întîmplare?

ELENA MĂNESCU

Pregătiri de primăvară la Şcoala generală de 8 ani 107 comuna Jilava, regiunea Bucureşti.

Şcoala mea dragă

Şcoala în care învăţ se numără printre numeroasele construcţii ridicate în ultimii ani în raion. Aici, în noile săli de clasă şi în laboratorul înzestrat cu tot felul de materiale pentru orele de fizică, chimie, ştiinţele naturii învăţăm sute de pionieri şi şcolari. Toţi venim la şcoală cu bucurie! Şi ştiţi de ce? Pentru că în fiecare dimineaţă ne întîmpină profesorii noştri dragi, pentru că după-amiază tot aici găsim jocul de şah, paletele şi mingea de ping-pong, cele două acordeoane, viorile, aparatul de radio, mingi de volei şi fotbal...

Dacă treci pe la noi vezi şcolari care deschid larg ferestrele, fetiţe care îngrijesc florile, întîlneşti peste tot ordine şi curăţenie.

Primăvara care ne-a trimis vestitori — gingaşi ghiocei, ne găseşte în mare zor. Unii avem de lucru în livada şcolii, sau în grădiniţă. Cu toţii ajutăm la înfrumuseţarea şcolii noastre dragi!

RĂDEANU MARIA
Şcoala generală de 8 ani Stăniţa, raionul Roman.

Salutul lor

Cooperativa agricolă de producţie e la cîţiva paşi de Şcoala generală de 8 ani din satul Deag, raionul Luduş. Zilnic, copiii îi dau bineţe. Dar, nu numai aşa, un „bună-ziua" spus la repezeală şi gata! E un salut mai concret.

Odată, au observat că în faţa sediului cooperativei, în urma ploilor, s-a făcut mult noroi. Şi ce şi-au zis copiii? „Să strîngem bucăţile de cărămidă de prin curte şi să facem aci o potecuţă. Şi aşa au făcut. Au „asfaltat" cu cărămidă porţiunea din faţa sediului. Şi ziua aceea a fost nespus de frumoasă şi de... bună!

Altă dată, în livada sediului cooperativei au sosit cîţiva pionieri inimoşi, printre care Hegheş Anica, Tuca Elena, Albu Iosif, Popa Maria. După ce au curăţat pomii, au făcut rost de o găleată cu var şi au văruit tulpinile. Să fi văzut atunci ce luminoasă arăta livada aceea!...

M. C.

CUM NE COMPORTĂM

Întîmplări umoristico-dramatice de **Ovidiu Zotta şi Puiu Manu**

OSTAȘII

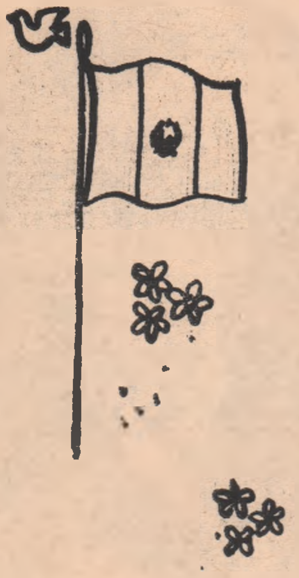
Îi văd trecînd mereu pe stradă
Cîntînd voioși, purtînd drapele,
Cu pasul sprinten de paradă
Ostașii dragi ai țării mele.

Și simt cum inima-mi tresare
Mergînd și eu în pas cu ei.
Și chipul lor e plin de soare.
Cum soare e și-n ochii mei.

De patrie-mi vorbesc ei mie,
Căci bravi o apără, să cresc
Și să mă bucur cînd, pe glie,
Belșugul strîng cei ce muncesc.

Să știu că flacăra-n furnale
Nu-și încetează bunul mers
Și-n șantierele navale,
Ca și-n uzine-i cînt și vers.

Ades îi văd trecînd pe stradă
Cu pas voinic, purtînd drapele
Frumoși ca florile-n livadă —
Ostașii dragi ai țării mele.

PIONIERII-S PRIMĂVARA

Primăvară, desenezi
Steaguri albe înflorite
În grădini și în livezi
Ca zefirii să le-alinte.

Vine-n crînguri și-n făget
Roiul păsărilor albe,
Clatină albine-ncet
De petale mii de salbe;

Drum de vise și de flori
În pădurea înverzită;

Clopoței de mițișori
Sună-n vesela răchită
Țara toată pînă-n zori
E-o paletă de culori.

Toți o inimă și-un gînd —
Pionierii, pionierii!
Te întîmpină rîzînd —
Oaspeți dragi ai primăverii!

Și de-ar fi numai atît:
Joc și cîntece senine
Cu cravatele la gît,
Tot ar semăna cu tine...

Dar știind ce sînt datori
Pionierii — vii mlădițe —
Buni la carte, silitori
Ei țes țării noi altițe.

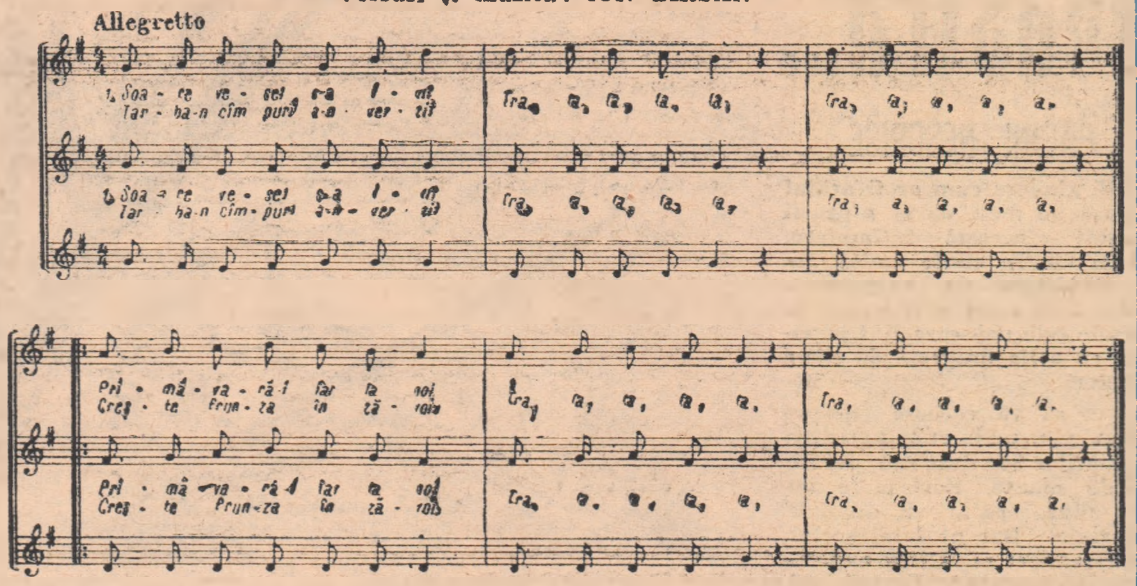
Toată țara cît privesc
E un cînt pionieresc!

Poezii de ION CALOVIA

SOARE VESEL

Versuri și muzică: ION BÎRSAN

Soare vesel s-a ivit,
Iarba-n cîmpuri a-nverzit,
Primăvară-i iar la noi,
Frunza-i mare în zăvoi.

Crîngu-i plin de flori, copii,
Cîntă-n slavă ciocîrlii,
Cucul și privighetori
Se aud în depărtări:

Și vă cheamă-n luna mai:
Mîndre florile din plai,
Fluturașii din cîmpii,
Dar... și școala, dragi copii!

COPIII PRIMĂVERII

Am auzit-o sub fereastră,
fermecătoare, cum rîdea.
Eu primăvara-am auzit-o
aicea, sub fereastra mea.

Trecea o ceată de copii
rîzînd pe stradă, pe sub tei.
Și-n rîsul lor am deslușit
atît de dulce rîsul ei.

Și am sărit la geam să-i văd
și-am rîs și eu — dar ochii mei
În luciul geamului văzură
Livada anilor mei grei.

Eu mi-am văzut copilăria
în timp pierdută, cum plîngea;
Îndepărtată și orfană
s-a dus copilăria mea.

Dar iarăși parcă sînt copil
cînd vin pe-aicea, pe sub tei,
Și rîd în orice primăvară
copiii lumii și ai mei.

NICOLAE BULGARU

Un viitor violonist. Pionierul Epure Silviu din clasa a IV-a de la Școala medie nr. 2 din Vaslui, regiunea Iași.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Dragi prieteni,

Vă voi povesti acum despre unul din spectacolele artistice pe care l-au prezentat pionierii de la noi din școală. Spectacolul a avut loc în satul Humele.

Dimineața, îmbrăcați în frumoase costume naționale, pionierii au așteptat la școală camionul cooperativei agricole. După puțin timp, camionul a venit, ne-am urcat în el și am pornit spre Humele. Pe drum, am privit cu plăcere casele nou construite ale țăranilor cooperatori. Am văzut că din toate casele ieșeau oameni bătrîni, femei și copii care se-ndreptau bucuroși și nerăbdători spre căminul cultural. Aici, dădeam reprezentația. Cînd am suit pe scenă ne-a impresionat numărul spectatorilor. Sala era arhiplină. Programul artistic s-a deschis cu corul care a fost îndelung aplaudat. Și soliștii au avut mult succes. Printre soliștii instrumentiști — la acordeon — mă număr și eu. Au fost și soliști vocali, ca Lică F. Elena, Simion Gh. Elena și Făncuță F. Maria. Mai presus de toate m-au impresionat cîntecele interpretate de eleva Buican Gh. Iuliana din clasa I. A fost aplaudată și brigada artistică de agitație a clasei a IV-a.

A fost foarte frumos!

NIȚĂ GH. ION
cl. a VI-a,
Școala generală
de 8 ani Cornățel,
regiunea Argeș.

SCRISOARE DESCHISĂ
către pioniera Olărașu Elena

Cu cîtva timp în urmă, am primit scrisoarea ta, Elena. Și ne-am bucurat, așa cum ne bucurăm de fiecare scrisoare primită de la prietenii noștri. Unii sînt de abia în clasa I, sau a II-a, ne scriu cu stîngăcie, cu emoție. Alții sînt mai mari, în clasa a VIII-a, ca tine. Dar, fie că ne scrie un școlar mic, fie că rîndurile sînt semnate de un pionier, noi dăm scrisorii toată atenția, răspundem cu plăcere întrebărilor, celor care ne cer sfaturi, îndrumări. Mulți dintre corespondenți ne trimit poezii, așa cum ai făcut și tu.

...„Vă trimit o poezie, vă rog să-mi spuneți dacă am alcătuit-o bine", ne-ai scris. Sub versuri, te-ai semnat cu mîndrie, mare, citeț. Erai sigură că poezia „a fost **alcătuită** bine" din moment ce autoarea este o poetă cunoscută. „Greul" care ți-a revenit ție a fost acela de a o... copia.

Ești elevă în clasa a VIII-a, Elena. Ai 14 ani!

Ți-ai pus cumva întrebarea: ce exemplu poți da **tu** celor mici, comportîndu-te astfel? O să răspundem acestei întrebări cu cuvintele pionierului Rebenciuc Aurel, din clasa a II-a, din satul Cordun, raionul Hîrlău, care ne-a scris imediat după ce a citit poezia semnată de tine:

„Poezia „**Unde-i mai albastră bolta**" semnată de Elena, este a poetei Mioara Cremene. Deși sînt mic, îmi dau seama că nu-i frumos să-ți însușești munca altora, așa cum a încercat Elena".

Nici pioniera Olaru Adriana, din clasa a IV-a, din comuna Axente Sever, raionul Mediaș, nu este de acord cu comportarea ta. Iată ce-ți transmite ea:

„Mie îmi plac foarte mult poeziile. Tata, știind lucrul acesta, îmi cumpără numeroase volume. Astfel, mi-am făcut o frumoasă bibliotecă personală. Citesc mult, uneori încerc să fac și poezii. Este destul de greu să scrii versuri, dar chiar dacă nu reușesc, nu fac ca tine, Elena. Am rămas foarte surprinsă că o pionieră din clasa a VIII-a poate fi... nesinceră".

Elena, scrisori de felul acesta, în care este vorba despre tine, au sosit multe la redacție. Îți enumerăm cîteva dintre ele, poate le vei răspunde chiar tu: Chioveanu Ștefana, comuna Sudiți, raionul Fetești; Olea Mariana, comuna Zlatna, raionul Alba; tovarășa învățătoare Florica Muroiu, Bd. Republicii nr. 130, Ploiești; Vulpescu Marin, comuna Miclești, raionul Vaslui; Tătar Călin, Arad, str. Rusu Șirianu nr. 11; Arginteanu Niculina, str. Bujor nr. 35, Focșani; Cristache Ion, comuna Mănești-Ungureni, raionul Tîrgoviște; Panal Cristiana, Școala generală de 8 ani nr. 21, Craiova; Diaconu St. Ion, satul Portărești, raionul Băilești; Manole Lucia, comuna Bolintin Vale, raionul Titu; Avram Elena, comuna Lucăcești, raionul Moinești; Marinescu Ion, satul Chitid, raionul Hațeg; Pop Otilia, comuna Vișa, raionul Gherla; Tutilă Victor-Marius, comuna Roșiuța, raionul Strehaia; Mazilu Silvia, comuna Cegani, raionul Fetești ș. a.

Dragă Elena, sperăm că din întîmplarea aceasta vei trage învățămintele necesare, și poate, cine știe, ne vei scrie. Pînă atunci, noi îți dorim mult succes la învățătură.

RODICA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"

40631